

چگونه واردات بنیادهای کشاورزی کشوری را بر باد می‌دهد!

رهیافتی در حوزه تاثیر مصرف کالاهای خارجی بر روان‌شناسی اجتماعی در ابعاد ملی

بین‌المللی تعدیل، مرتفع و در سالهایی نه چندان دور برطرف خواهد شد. به عبارتی کشوری که اینک گفته می‌شود کشاورزی و دامپروری آن به کلی نابود شده است خود را باز می‌یابد و چه بسا از این بلای طبیعی گریزناپذیر و با استفاده از بقایای گل ولای ناشی از سیل، کشاورزی خود را بهتر از گذشته بازسازی و احیاء کند.

حال باید دریغ خورد که در کشوری چون کشور ما که با چنین بلایی نیز مواجه نشده است چگونه در سایه نگرشی غلط و با مدیریتی نادرست برای حل مشکلی که راههای گوناگونی برای مواجهه با آن وجود دارد کشاورزی کشور را به ورطه نابودی سوق می‌دهیم؟ سیل واردات، بدون تردید طی سالهای اخیر بسیار بنیادکن‌تر از سیل پاکستان کشاورزی کشور ما را به ورطه نابودی سوق داده است. ابعاد سیل واردات، متفاوت، پیچیده، مداوم و مستمر است حال آنکه بالاخره سیل در پاکستان در چند هفته آینده آرام می‌شود کما اینکه آتش‌سوزی در جنگل‌های روسیه که ابعاد وسیعی داشت با اولین بارندگی و البته تلاش مردم و دولت خاتمه یافت و به دنبال آن عزم ملی را در پی داشت اما طعم

شاید در حوزه مسائل غیرسیاسی بادر برگیری جهانی بتوان از خبرهای متعدد طغیان رود سند در پاکستان و سیل ویران‌کننده در این کشور و در ابعاد کوچکتر آتش‌سوزی در جنگل‌های روسیه و تاثیر آن بر قیمت جهانی گندم یاد کرد. سیل در پاکستان طی دو هفته آخر مرداد ماه گذشته تقریباً خبر اول تمامی خبرگزاری‌های جهان بود، موضوع تا آن اندازه مهم و تعیین شده که «بان‌کی‌مون» ریاست سازمان ملل متحد به این کشور سفر کرد، جامعه جهانی در حوزه افکار عمومی ملت‌ها برانگیخته شد و بحث قبول کمک دولت‌ها، حتی دولت رقیبی چون هند نیز به میان آمد. گرچه برای حل عاجل‌ترین نیازهای بالغ بر ۲۰ میلیون نفر بی‌خانمان سیل زده پاکستانی، طی رخدادی که در ۸۰ سال گذشته در این خطه بی سابقه بوده است، قرار است رقم ناچیز یک میلیارد دلار از سوی کشورهای مختلف کمک مالی و جنبی شود که البته همگان از نابودی کشاورزی این کشور که بیش از یک پنجم خاک آن زیر آب رفته است سخن می‌گویند اما دیری نخواهد گذشت که این فاجعه ویران‌ساز انسانی در سایه مدیریت، همیاری ملی، تلاش دولت و همکاریهای منطقی

و شکل و مزه انواع و اقسام میوه‌هایی که از اقصی نقاط دنیا وارد کشور شده‌اند هرگز از ذهن و فکر و ذائقه مردم کشور ما خارج نخواهد شد، برنج دانه بلند هندی نیز گرچه بُو و عطر برنج شمال را ندارد اما اثر خوش‌پخت و خوش‌هضم بودنش را تا سال‌های متمادی در سیستم گوارش مردم به جای خواهد گذاشت. علاوه بر آن بسته‌بندی‌های مناسب در سطوح مختلف بازار نیز قابل توجه است. دامنه سیل بنیادکن واردات به تأثیرات روانی و در هم ریختگی سلیق و ذائقه مردم خاتمه نمی‌یابد، سامانه اقتصاد تولید کشاورزی را در مخاطره جدی قرار داده است. اصل این است که مردم عادت نکنند و طالب کالایی نشوند، اگر شدند تمامی چرخه تا بنیادهای اولیه تولید محصول مشابه متأثر و در خطر قرار می‌گیرد.

جمله و نگرش سبک سرانه غیر مسئولانه که «وقتی هست و می‌توانیم با دلارهای نفتی و غیر آن وارد کنیم چرا مردم نخورند» همان سیل بنیادکنی است که در حوزه کشاورزی نمی‌توان مهارش کرد. مواد اولیه، طعم، شکل و سهولت دستیابی به غذا از نظر روانی ماندگاری‌های بسیاری در جامعه ایجاد می‌کند که راه‌های مقابله و جایگزینی آن بسیار دشوار است.

پیش از این و به عنوان اولین نشریه تخصصی در شماره ۹۴ - آبان ماه ۱۳۸۸، صفحه ۱۱ تحت عنوان «میزان واردات میوه و محصولات اساسی با گذشت زمان بیشتر آشکار می‌شود» با درج جدولی از منابع معتبر گمرگ و مرکز پژوهش‌های نهاد مجلس شورای اسلامی، آماری از واردات انواع محصولات و کالاهای کشاورزی درج کردیم، آن هنگام دامنه و ابعاد موضوع هنوز برای همگان آنچنان که باید آشکار، نشده بود اینک و در این مقاله به بُعد روان‌شناسی اجتماعی سیل بنیادکن توسعه واردات که تقابلی آشکار، همه‌جانبه و انکارناپذیر در مقابل طی مسیر خودکفایی در تولیدات دامپروری و کشاورزی است، پرداختیم. نیازی نیست به کلیه اقلام کالاها و محصولات وارداتی کشاورزی از دام

زنده مبتلا به تب برفکی تا غسل و سیر چینی و انگور برزیلی و صدها قلم دیگر که هر روز لیست بلند بالای آن در مطبوعات و رسانه‌ها انعکاس می‌یابد، اشاره کنیم و قیاسی از آمار تولید داخل و میزان واردات داشته باشیم همین کافی است که به اقوال مختلف مردم کوچه و بازار، واحدهای صنفی، اتحادیه‌ها، صنوف بافروشان و موارد دیگر اشاره کنیم که بدون رودربایستی و با صراحت می‌گویند: «واقعیت این است که فروش میوه‌جات خارجی به دلیل نداشتن ضایعات، بسته‌بندی مناسب و شکل ظاهری مهمان‌پسند، به رغم گرانی مقبولیت بیشتری دارد، همین طور است در مورد غلات، برنج، حبوبات و اخیراً گوشت قرمز و مرغ منجمد برزیلی و ترک؛ اینک با فرهنگی عمومی در میان تمامی اقشار جامعه روبرو هستیم که کالاهای کشاورزی وارداتی را ترجیح می‌دهند و با رغبت خواستار آنها هستند! پس باید گفت نگرشی که ساده‌انگارانه موضوع تأمین بخشی از کسری مواد غذایی از طریق واردات را مطرح می‌کرد به دلیل مدیریت نادرست، سودجویی بی‌در و پیکر، فروپاشی اخلاق تجارت، عدم تعهد در مقابل تعرفه و حقوق گمرکی دولت و مسائل متعدد دیگر، چون سیلی بنیادهای فکری، ذهنی و علائق ملی و سلائق و ذائقه را با خود برد بی‌آنکه امیدی به جایگزینی آن باشد.

این هم بُعد دیگری از واردات است که کمتر به آن اشاره شده بود اما واقعیت این است که در ذهن و فکر تک تک ما عمل می‌کند و ماندگاری دارد! باشد تا نسل فردا به ما چه بگوید! بدون شک، در مقابل این سیلی که به ریشه‌های تولیدات گیاهی و دامی نیز رسید راهکارهایی وجود دارد ولی سرمستی سودهای کلان و فریبنده عقل و درایت‌ها را ربوده است و گوشی برای شنیدن نیست تا آنکه مردمان این سرزمین خود راهی پیدا کنند.

منصور انصاری